

Gewoonten

Wanneer Jezus de menigte toesprak, ging Hij erbij zitten. Dat vond iedereen kennelijk gewoon (zie bijvoorbeeld Matteüs 13:1-2). Predikanten gaan er gewoonlijk bij staan als ze preken. In onze taal is het woordje 'staan' heel gewoon als het over voorgangers en predikanten gaat. Een beroepen predikant 'staat' in een dorp of stad. En natuurlijk 'staat' hij of zij ook ergens voor, maar dat heeft weer een andere betekenis.

Om het staan wat te vergemakkelijken werd de preekstoel uitgevonden. In kerkelijke kringen ook wel 'de houten broek' genoemd. Een meubelstuk waarin de spreker zowel letterlijk als figuurlijk weinig bewegingsvrijheid heeft. Overigens kan het woord 'preekstoel' ook betrekking hebben op de reling boven de boeg van een schip. En het woord 'kansel' kennen we als een verhoogde plaats in een kerk van waaraf de spreker zijn toehoorders toespreekt.

Beweging

Tegenwoordig laat een aantal sprekers zich niet meer gevangenzetten in een preekstoel, maar lopen zij over het podium heen en weer. De gedachte is misschien wel dat er meer beweging nodig is in de kerk en dat je zo de aandacht van de toehoorders beter kunt vasthouden. Het resultaat is in elk geval dat zowel de spreker als de toehoorders nu in beweging komen. Vooral de mensen op de eerste rijen, in het theater 'nekloge' genoemd, moeten doorlopend hun hun hoofden heen en weer bewegen om de spreker te kunnen volgen. Intussen moet de spreker er natuurlijk wel voor zorgen dat hij geen loopje met zijn toehoorders neemt. Persoonlijk maakt het mij niet uit of de spreker zit, staat of loopt. Het belangrijkste is dat de inhoud van de boodschap duidelijk en tot zegen is. Van Jezus zou je kunnen zeggen dat Hij zo bewogen en (door de Geestesduif) bevlogen was dat de menigte vanzelf in beweging kwam.

Eigen keuzes

Gewoonten in kerken en gemeenten zijn vaak onze eigen keuzes. Zij geven ons een gevoel van veiligheid, maar op zich brengen uiterlijke vormen niet automatisch opwekkingen tot stand. In **Hebreeën 10:24-25** krijgen we Bijbelse informatie over wat we vooral wel moeten doen: *'Laten we opmerkzaam blijven en elkaar ertoe aansporen lief te hebben en goed te doen, en in plaats van weg te blijven van onze samenkomsten, zoals sommigen doen, elkaar juist bemoedigen.'*

Dit Bijbelgedeelte vertelt ons echter niet hoe vaak, waar en wanneer we moeten samenkomen.

Hoofdpijn

Het samenkomen zelf is het goddelijke principe waardoor je kerk bent. Maar de uiterlijke vorm of de gewoonten en tradities bij het samenkomen mogen we zelf bepalen. Toch reikt de bijbel ons wel een aantal hoofdlijnen voor onze samenkomsten aan: *Lofprijzing, aanbidding en prediking (1 Timoteüs 4:13 en 5:17); onderwijs, gemeenschap, het breken van het brood, gebed en het lezen van de Bijbel (Handelingen 2:42); bezig zijn met de gaven van de Geest (1 Korintiërs 14)*. Met als extra notitie dat bij al deze gewoonten *geloof, hoop en liefde* uit **1 Korintiërs 13** zeker niet vergeten mogen worden.

Woordkunstenaar

Jezus was zelf een woordkunstenaar. Van Hem staat dan ook geschreven in **Johannes 1:14**: *'Het Woord is mens geworden en heeft bij ons gewoond.'* Jezus geloofde in de kracht van het Woord van God en sprak woorden van eeuwig leven. Door het Woord te brengen, kreeg de Geest van God de ruimte en kwam er beweging door wonderen en tekenen.

Niet altijd fout

Het zal duidelijk zijn: gewoonten of tradities zijn niet per definitie altijd fout. In **Marcus 2:18** lezen we: *'De leerlingen van Johannes en de farizeeën hadden de gewoonte regelmatig te vasten.'* **Lucas 4:16**: *'Hij kwam ook in Nazaret, waar Hij was opgegroeid, en volgens zijn gewoonte ging Hij op sabbat naar de synagoge.'* Allemaal goede gewoonten.

Formule

Voor de duidelijkheid nog even een formule van het woord gewoonte: *'Een gewoonte is een handeling of een manier van doen die men gewend is uit te voeren. Men doet iets op de automatische piloot, er hoeft nier meer over worden nagedacht.'*

Moeilijk

Doordat gewoonten in onze hersenen vastliggen, is het vaak moeilijk om er vanaf te komen. De weg van de minste weerstand is om er zonder nadenken aan toe te geven, onder het mom dat er anders alleen maar onrust van komt. Om van een bepaalde gewoonte af te komen, heb je veel doorzettingsvermogen nodig. Maar het is zeker mogelijk. Het is maar net wie de sterkste is, de gewoonte of de creatieve eigen wil.

Onderwerpen

Hoewel wilskracht erg belangrijk is, zal het zeker lukken om van verkeerde gewoonten af te komen als wij onze wil elke dag onderwerpen aan de wil van God. Het is God die ons daarbij te hulp komt door zowel het willen als het werken in ons uit te werken (**Filippenzen 2:13**). De allerbeste gewoonte is daarom om bij alles God te vragen om zijn hulp.